

Giáo lý căn bản – 36

Kalama tri ân đh Nguyễn thị Ngọc Ánh ghi chép.

[08/10/2024 - 02:54 - anhlibrary]

Chúng ta vừa trải qua ba buổi giảng nói về nghiệp Thiện, nghiệp bất thiện, thì cái bài giảng sáng nay chúng tôi giảng tiếp cái chương, một cái chương nữa ở trong cái bộ Abhidhammatthasangaha đó tức là cái bộ chìa khóa hay là cẩm nang nghiên cứu A Tì Đàm, thì cái chương đó nói về Tái Sinh. Sáng nay mình nói về TÁI SINH.

Thì tất cả chúng sinh trong vô lượng vũ trụ, nói một cách vắn tắt đơn giản, nôm na cho cái người không chuyên nha, cái người không chuyên. Các vị học A Tì Đàm, học duy thức thì quá gọn rồi. Còn một người không chuyên thì chúng ta cũng cần có một khái niệm thế nào gọi là Tái Sinh, thì đã là phàm phu thì trong vô lượng vũ trụ là phàm phu là do cái tập khí, cái thói quen sinh từ nhiều đời, chúng ta có một cái phản ứng tâm lý rất là bệnh hoạn trước trần cảnh, nhớ. Tức là do 6 căn của đời này khi mà tiếp xúc với 6 trần nó có những phản ứng tâm lý hoặc là chống đối, hoặc là đắm đuối, hoặc là chống đối, hoặc là đắm đuối, thì từ hai cái thái độ này nè nó mới dẫn đến các cái nghiệp Thiện Ác.

Thí dụ mình trốn khổ tìm vui, cho nên mình mới làm các cái nghiệp thiện, nghiệp ác. Có người họ trốn khổ tìm vui, trốn cái ghét, tìm cái thích bằng cách là làm các cái nghiệp toàn là chuyện tầm bậy không hà. Còn có người thì họ trốn khổ tìm vui, trốn cái ghét tìm cái thích bằng cách là làm các việc lành, sống lành, sống thiện, sống tốt.

Từ con ong, cái kiến cho tới những cái vị trời cao nhất ở các cảnh trời cao nhất, cũng không lọt ra cái nguyên tắc này, tức là phản ứng trước 6 trần bằng cái tâm thái phiền não thì đó gọi là tạo ác nghiệp, phản ứng trước 6 trần bằng cái tâm thái thiện lành thì nó chính là thiện nghiệp đấy, và dầu nói hay làm hay là suy nghĩ. Nói, làm và suy nghĩ hoặc là thấy, nghe, ngửi, nếm, đụng và tư duy bằng cái Tâm lành hay là Tâm ác. Ác ở đây là tham, sân, si, ái, mạn kiến nghị, nhỏ mọn, toan tính, sân hận, thù ghét, tiểu tâm..v.v

Thì mỗi lần mà có một cái giây phút, một cái tích tắc Thiện hay Ác thì ngay lúc đó chúng ta lập tức tạo ra hai thứ nghiệp: đó là cái Nghiệp Tái sinh và Nghiệp Bình Sinh.

Ngay cái lúc mà mình cúi đầu trước tượng Phật, ngay cái giây phút mà mình mở miệng nói ra một cái lời thiện chí cho ai đó, chỉ là mở miệng nói thôi, chưa có làm gì hết, mở miệng nói một câu thiện chí, hảo ý cho người khác nghe, lúc đó mình đã tạo nghiệp rồi, tạo hai thứ nghiệp: một là Nghiệp Tái Sinh và Nghiệp Bình Sinh.

Nghiệp Tái Sinh là cái tâm đầu thai cho một cái kiếp nào đó, cho một cái kiếp nào đó, chứ mình không thể nói là 8 kiếp, 10 kiếp, khó lắm. Tại vì cái nghiệp thiện, hay nghiệp ác mà nó được xem là nặng hay nhẹ đó, nó tùy thuộc vào ít nhất ba cái điều kiện, ai nghe tôi giảng thường là bắt buộc phải nhớ cái này. Nghiệp thiện hay nghiệp ác được xem là nặng nhẹ nó phải tùy thuộc vào ít nhất là 3 điều kiện:

- Một là cái đối tượng, đấy, đối tượng, cái đối tượng mà mình nhắm tới để mình làm thiện hay mình làm ác. Đối tượng đó là một là đối tượng tập thể, bất kể tốt xấu miễn là tập thể thôi.

- Hai, nếu là cá nhân, cá nhân đức độ, thì cá nhân đức độ và cái đối tượng tập thể, đấy, thì coi như là... còn nếu mà tập thể đức độ thì khỏi nói rồi, mấy cái này bà con đâu có cần tôi nói rõ phải không? tôi chỉ nói cá nhân và đức độ gọi là một tập thể bất kể thiện ác thì mình nhắm vô cái đối tượng đó. Mình nhắm vô một trong hai đối tượng đó để mình làm thiện hay làm ác thì cái tội đó nặng lắm, cái quả đó trở nhanh hơn, dầu thiện hay ác thì chuyện đầu tiên là đối tượng.

- Thứ hai là cái tâm trạng lúc làm việc thiện hay ác. Tâm trạng là đó phải mãnh liệt, mạnh mẽ, có đầu tư, cố ý, thì cái đó nó sẽ cho cái quả báo nhanh, mạnh. Còn mà cái kiểu mà xiu xiu, ênh ênh, miễn cưỡng, đấy, thì cái quả nó yếu hơn, yếu hơn. Làm ác hay làm thiện nó hơi có cái chút lẩn tẩn, có cái nó hơi chập chờn, có chút phân vân, lưỡng lự thì cái quả nó nhẹ hơn. Còn thiện hay ác mà làm rẹt rẹt, rẹt rẹt tâm mạnh thì quả nhanh. Như vậy chuyện đầu tiên là đối tượng, thứ hai là nội tâm của cái người mà gây nghiệp.

- Cái thứ ba đó là cái hiệu quả của hành động, hiệu quả của hành động là sao? Thí dụ như bữa hôm tôi mới dùng cái ví dụ đó, mình đầu độc nguyên một cái con suối, đầu độc một cái đường ống dẫn nước, đấy. Mình nhắm đến một tập thể. Nhưng mà may mắn là có người phát hiện kịp cho nên là không ai chết hết, không ai chết hết, chỉ có nôn mửa, rồi bất tỉnh nhẹ nhẹ, rồi cấp cứu nhưng mà đặc biệt là được phát hiện sớm cho nên không có ai chết. Nhờ vậy mà cái tội mình nó nhẹ đi. Còn nếu như mà cái hiệu quả của hành

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

động đó mà nó lớn là mệt, nếu đó là nghiệp ác. Còn nếu là nghiệp thiện thì khỏi nói rồi, nếu nghiệp thiện thì hiệu quả của hành động càng lớn thì quả lành càng nhiều.

Thí dụ như mình thấy người ta giàu, người ta có tiền, người ta có nhân lực, người ta có lung tung quan hệ xã hội để người ta làm những việc lớn, việc lành, việc lành lớn, lành quy mô. Còn mình nghèo mình cũng tuyệt đối có thể làm được những việc lành mà mình không biết.

Thí dụ như trồng cây, vào chùa có cái góc nào hỏi ông trụ trì cái mình trồng một hai cái cây để cho mai sau chùa có bóng mát, mà nếu được cái cây gỗ quý, thì mai sau chùa có cái cây để xài. Một, hai, ba, bốn, năm thế hệ nữa là chùa có cây xài. Hôm nay mình về Trà Vinh, mình về Vũng Liêm, mình vô trong cái chùa mình gặp cả cái rừng sao, dầu mênh mông, ở đâu ra vậy? chắc chắn là không phải trên trời rớt xuống, chắc chắn là không phải là một ngày, một bữa đầu hôm sớm mai mà chùa có được cái rừng cây đó. Tức là cái thuở nào xưa xưa xưa, có kẻ nào đó đã có cái thiện chí, có cái hảo ý trồng mấy cái cây con bằng ngón tay, hoặc là trồng hạt để cho hôm nay chùa mới có cái rừng cây khổng lồ như vậy. Thì mình thấy mình nghèo nghèo chứ mình vẫn có thể làm những phước lớn được, trồng cây hoặc là mình nghèo thì nghèo vẫn có thể hùn hạp, một đồng ba xu, bốn cái để mà người ta đào giếng, làm đường, làm cầu phải không, thì những cái trồng cây, làm cầu, làm đường, đào giếng, trồng cây. Mình nghèo nhưng mà mình tuyệt đối có thể hùn hạp theo khả năng. Tại sao tôi nhấn mạnh người nghèo là bởi vì có nhiều người họ kỳ lắm, họ cứ nghĩ nghèo là không làm được. Nghèo nè, dốt nè, già nè, bệnh nè phải không? xấu nè, nghèo, già, dốt, bệnh, xấu, cho nên tôi không có làm được gì hết, sai, vấn đề là cái lòng của mình và cái đối tượng mình nhắm đến là ai? Nhớ. Đối tượng mình nhắm tới là ai? Và cái tâm của mình lúc đó thật sự mãnh liệt, thiết tha, chân thành và cuối cùng là hiệu quả của hành động. Thì có thể có những việc ngay trước mắt mình không thấy, nhưng mà mình phải hiểu là tương lai cái hiệu quả của hành động tác dụng cái lợi ích ý nghĩa của nó lớn lắm. Nếu mà mình nghĩ như vậy thì công đức vô lượng, già. Tôi nhắc lại già, bệnh, nghèo, xấu, dốt, đó, vẫn có thể làm công đức được.

Bây giờ tôi quay lại vụ tái sinh. Mình đây, bất cứ một cái phút giây nào có một cái phản ứng Tâm lý Thiện hay là ác, tốt hay là xấu trước 6 trần thì ngay lúc đó mình tạo ra hai cái thứ quả đó là quả tái sinh và quả bình sinh. Quả Tái Sinh là cái tâm đầu thai về cái cõi nào đó trong tương lai, tương ứng với cái tâm trạng hiện tại. Còn thứ hai là quả Bình Sinh tức là sau khi đầu thai vào đó rồi mình được cái gì, mình bị cái gì thì cái đó được gọi là quả Bình Sinh, nhớ. Thì cái này nó quan trọng chỗ này nè, tùy thuộc vào cái tiền nghiệp của nhiều đời mình nhiều kiếp mình có tu nhiều hay ít, đây. Thứ hai là cái khuynh hướng tâm lý, tôi cứ nhắc đi, nhắc lại hoài ba cái này: cái tiền nghiệp kiếp trước. Thứ hai là cái khuynh hướng tâm lý của mình. Cái thứ ba là cái môi trường sống:

- Môi trường ở đây là mình sống ở đâu?
- Thường làm cái gì? Với ai? Kiểu nào? Bao nhiêu?
- Thường sống ở đâu?
- Thường gặp loại người nào?
- Thường làm việc gì? Làm bao nhiêu? Làm bao lâu? Làm kiểu nào?

Đây gọi là môi trường sống. Tùy thuộc vào ba cái đó mà một cái hành động Thiện, Ác nó sẽ dẫn mình đi về một cái cảnh giới tương ứng.

Thí dụ mình làm một việc xấu, nhưng cái lòng của mình khác nhau. Cả hai người đều làm việc bậy hết nhưng một người coi nặng cái việc ăn uống, còn người coi nặng cái việc tình cảm, đây, từ đó nó mới dẫn đến cái gọi là có người thích làm đẹp, đây. Từ đó nó mới sinh ra cái chuyện sanh ra cái loại rất là sắc sỡ, sanh ra có những loài cả đời nó chỉ biết ăn thối, ăn tạp. Cùng bị đọa nha, cùng bị đọa hết, cùng bị đọa hết, nhưng mà có đũa thì nó ăn thịt sống, liếm máu tươi, có loài thì nó ăn xác động vật, có loài nó sống chui rút trong rác, trong cống, có loài thì ăn hoa trái, củ rễ, có loài thì ăn côn trùng, ong bướm, có loài thì nó ăn rắn, ăn chuột, ăn nhái, có loài thì cứ gặp thịt là nó ăn như cạp, beo, sư tử, cá sấu, cứ gặp thịt là nó ăn thối, không có phân biệt hoặc mình thấy có những nghiệp nó lạ lắm như những con cá lớn ngoài biển đó, mình tưởng cá lớn mình tưởng cá lớn nó ăn cá lớn, NO, nó ăn những loài nhuyễn thể, những con mà lút chút, lút chút nhuyễn thể ngoài biển, như cá Voi, cá Nhà Tàng nó thức ăn của nó buồn cười lắm, ăn cái thứ nhỏ nhỏ nhỏ, nó hút, nó hút vô xong rồi nó mới phun nước ra, nó chỉ giữ cái xác lại thối, mình thấy rõ ràng là mình thấy cũng đọa hết, tất cả là đọa hết, làm chim, làm cò, làm ong, làm bướm, rắn, chuột, éch, nhái, trâu, bò, heo, chó, cạp, beo, sư tử, bò cạp, rắn, rít, nhện độc, đây. Trong thế giới sa đọa đó, rồi chưa kể là cô hồn, các đảng, phiêu phong, dạ quỷ, đó. Mỗi loài nó đều là ...đối với A Tì Đàm nó đều đọa, Tâm đầu thai nó là một, một thứ Tâm thối, Tâm quan sát thọ xả. Nhưng mà, nhưng mà cái Quả Bình Sinh của nó

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHỮA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

khác, cái Tái Sinh thì giống đó. Nhưng cái Quả Bình Sinh của nó là đũa thì ăn vậy, đũa ăn kia, còn đũa nó ngủ suốt, có đũa cả đời gần như không có ngủ, có, có đũa cả đời gần như không có ngủ, nó mệt thì nó ngồi yên đó thôi, chứ nó luôn luôn thức, có đũa cả đời không có ngủ, có đũa là gần như là 90% trong đời là để dành ngủ, lạ vậy. Có đũa cả đời là chỉ liên tục xê dịch, di chuyển. Có đũa cả đời hầu như là chỉ ngồi yên, nằm yên, đấy.

Thí dụ mình thấy mấy con sò đó, con sò, con hào, suốt đời nó cứ ..nhất là con hào nó dính trong đá nó nằm yên như vậy hoài, hoặc những loài dưới đáy biển hoặc là những loài mà thấy như côn trùng trên rừng, trong vườn, lá, ruộng, nương rẫy thì mình thấy kiểu đều là đầu thai bằng một thứ tâm giống nhau cái Tâm Quả, trong A Tì Đàm gọi là Tâm Quả bất thiện, Tâm Quả bất thiện, đầu thai bằng cái Tâm đó chỉ có đọa thôi, một thứ Tâm một thôi. Nhưng mà sanh vào bằng dùng cái visa đó mà đi vào rất là nhiều cảnh giới, một visa một. Cái đám đó xài chung một visa, một visa một (entry visa), nhưng mà nó đi vào rất nhiều cảnh giới khác nhau bằng một visa. Có đũa như hồi nãy tôi nói đó, đũa nó ăn chay, đũa nó ăn mặn, đũa ăn tạp, đũa nó ăn rất là kén chọn, nó chỉ ăn đúng cái đó thôi, mình thấy con Panda gấu trúc, con Hùng miêu của Tàu, nó ăn đúng cái lá trúc. Có loài nó chỉ ăn kiến thôi, ăn con kiến thôi, nó chỉ có le lưỡi nó cứ chằm chằm nó ăn, lạ vậy đó. Như bìm bịp cả đời nó thích ăn rắn, thí dụ như vậy. Như con cò, con vạc, con hạc, con sếu, cả đời nó chỉ ăn cá thôi, đấy, thấy rõ ràng, lạ lắm là đọa rồi, nhưng mà do cái tiền nghiệp nhiều đời. Tiền nghiệp đây là thiện ác nhiều đời đó, cái khuynh hướng tâm lý, chết rồi mà vẫn hiếu sát, mê sát sanh lắm, chẳng những hiếu sát mà còn sống nhờ cái sát sinh, đấy, nhớ. Cũng là cùng làm một cái việc, một việc bất thiện mà nó cho ra cái tâm đầu thai thấy rõ ràng không, cùng là một bất thiện nó cho ra Tâm đầu thai giống nhau cũng một Tâm Quả bất thiện, nhưng cảnh giới đi về nó khác nhau, khác nhau xa lắm lắm luôn.

Rồi bây giờ tới con người, theo trong A Tì Đàm nói có rất nhiều Tâm đầu thai: cái Tâm đầu thai của cái người tuyệt đối vô trí, tương đối thiếu trí và cái hạng thứ là hạng thông tuệ đặc biệt, nghĩa là cái hạng ..tôi tránh xài cái từ A Tì Đàm, từ chuyên môn nha, tôi xài từ ngoài đời.

- Hạng đầu tiên tuyệt đối vô trí thí dụ như mình thấy có cả con ong, cái kiến, nghêu, sò, ốc, hén, tuyệt đối vô trí.

- Cái hạng thứ hai là cái hạng tương đối thiếu trí có nghĩa là nó có thể rất lanh lợi trong cái chuyện kiếm sống, trong chuyện học tập, bằng cấp, học vị, tổ chức, quan hệ xã hội ào ào, ào ào vậy đó. Coi như là áo cổ cò, mắt kính trắng coi như là có lưu tên trong đó luôn nha, có có . Nhưng mà tại sao gọi là tương đối thiếu trí có nghĩa là cái hạng này đó trong kinh gọi là người chột, à, trong Kinh nói có ba loại người: Người sáng, người chột và người mù.

- Người mù là 100% tuyệt đối thiếu trí.

- Còn người chột là cái người chỉ có biết một đường thôi, một đường sống thôi thì cái hạng thứ hai tương đối thiếu trí nghĩa là cái gì cũng giỏi chỉ có đường đạo là dở ẹc, đường đạo là dở ẹc, đời sống tâm linh là dở ẹc, đấy.

- Cái hạng thứ ba đó là cái hạng thông tuệ, có nghĩa là cái hạng này đó có thể nhìn biết hoặc không biết, nhớ nha, biết và không biết, nó như mọi người, nó hòa tan chứ với một cái biển người mênh mông nhưng thông tuệ là gì? là họ có cái khả năng trí giác có thể đắc thiên, chứng đạo. Có người có cả hai, có khả năng đắc Thiên và chứng đạo. Có người chỉ có khả năng chứng đạo mà không có khả năng đắc Thiên, có những người có khả năng chứng Thiên mà không đắc đạo. Có người có cả hai, đắc đạo và chứng thiên. Miễn là có khả năng một trong hai cái này thì được xếp vào cái hạng thông tuệ, đấy, nhớ. Mà ở đâu nó ra ba cái loại Tâm đầu thai đó: đầu thai của người vô trí tuyệt đối, tương đối thiếu trí và cái loại thông tuệ ở đâu ra? Là do trong lúc mình tạo nghiệp thiện, tạo Nghiệp Thiện, Nghiệp Ác của mình, chính cái thái độ tâm lý lúc đó nó mới dẫn đến cái chuyện là tạo ra cái tâm đầu thai đi về một cái cõi tương ứng.

Hôm nay chúng ta vào chùa nghe pháp nhìn nhìn giống nhau, ngồi cũng ngồi chung chánh điện vậy đó, nghe chung những cái thời pháp. Nghe chung những vị giảng sư, cái gì nó cũng giống giống rồi bà này trai tăng cúng dường, bà kia cũng cúng dường trai tăng. Bà này từ thiện xã hội, bà kia cũng từ thiện xã hội. Rồi bà này lâu lâu cũng ngồi thiền, bà kia lâu lâu cũng ngồi thiền, thiền khóa khổ lâm. Nhưng, đó là quay phim chụp hình nó giống nhau, nhưng cái chốn về của hai người này không giống nhau, tuyệt đối không giống nhau, không giống nhau được, không giống. Có người thì sanh về trời, có người thì sanh trở lại thân người, rồi có người sanh trở lại thân người nhưng làm người giàu hay người nghèo, trong gia đình trí thức hay gia đình ít học, đấy, rồi sanh ra trong một gia đình có bệnh tật di truyền hay không? đấy, chưa, còn nữa, cùng cha, cùng mẹ nha, cùng cha, cùng mẹ, cùng huyết thống, cùng dòng máu trong người

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

mà cái phận đời, cái thân thể đó khác nhau xa lắm, xa lắm, có nhiều và rất nhiều những người nổi tiếng, chứ vô danh là tôi không thèm nói vì nó nhiều quá. Nói những người nổi tiếng nhiều và rất nhiều những gia đình nổi tiếng trong nhà chỉ có một hai người thật sự là nổi tiếng thôi, nghĩa là trót quớt, tiền cũng không bằng ai, mà tiếng cũng không bằng ai trong gia đình. Các vị biết mà đừng có ép tôi phun ra chữ, nhiều lắm, nhiều lắm luôn. Đó là những người có tiếng đó nha, những người mà mình biết. Còn mà những người vô danh trong biển người thiên hạ thì khỏi nói, lạ lắm. Cho nên đừng có nói là cùng cha cùng mẹ trong cùng một mái nhà, đi học cùng một mái trường, một thầy, một cô, học chung một bộ sách giáo khoa, chung điều kiện sống chung môi trường xã hội, chung bối cảnh nhân trí chung một đất nước, chung một vùng miền, chung một khu vực, chung một khí hậu. Cái gì cũng chung chung giống nhau, NO, vẫn mỗi người một cõi đi về. Tôi nói một tỷ lần, hai anh em ruột vậy chứ sức khỏe không giống nhau, yeah, sức khỏe không giống nhau là vì sao? Là vì cứ cho là có cái mã di truyền giống nhau nhưng mà cái sinh hoạt thường nhật của hai người không giống nhau, rồi cái suy nghĩ của hai người không giống nhau, rồi cái mối quan hệ, tương tác, thù tạc của hai người đó với thiên hạ cũng không giống nhau. Mấy cái này quan trọng lắm nha. Mấy cái này nó ảnh hưởng đến tâm lý và sinh học của đương sự ghê lắm. Tàu nó kêu là Tiên Thiên và Hậu thiên. Tiên thiên là những cái mà từ trong bụng mẹ mà mình đi ra có cái gì thì cái đó là tiên thiên, bẩm sinh. Còn cái Hậu thiên là những cái mà mình có được ngay sau khi lọt lòng mẹ.

Thí dụ mình sinh ra trong xóm ổ chuột, bụi bặm, hôi hám, rác rến tùm lum hết. Mình sanh ra trong những khu vila mà đất tiền của giới thượng lưu yên vắng vắng bụi, nhiều cây xanh, mát mẻ, an ninh lớn lên thì cái tư duy của mình nó cũng khác. Còn lớn lên trong một cái gian nhà chật chội, thấp tè trong một cái xóm ổ chuột, xóm lao động thì từ sức khỏe cho đến tâm linh, tinh thần ảnh hưởng rất là nhiều, thì cái đó là cái môi trường sống, và do cái tiền nghiệp nó đẩy mình vào cái môi trường nào kể cả trường hợp cùng.. như hồi nãy tôi nói rồi cùng đọa như nhau, cùng làm chó như nhau mà một đứa làm chó Chihuahua, đứa làm chó Ngao tạng, chó Becgie, chó chăn cừu của Đức, chó của Iceland, chó của Scotland, chó của Anh còn đỡ, còn cái thứ mà sanh vô mà làm chó Việt nam, chó Nam Hàn, nó buồn buồn nó đem ra nó lấy cái đèn khò đó, nó khò một phát trụi lông là nó làm bầy món, khồ vậy đó. Làm chó đó, mà chó ta, chó tây nó khác. Mà hồi đó tôi thấy cũng tội, tôi thấy cũng thương nó, trời ơi cũng làm thân chó mà sao kỳ quá, lớn lên tôi mới biết là con chó đó chủng loại gì và ở xứ sở nào, đấy. Mà do cái nghiệp gì mà nó đẩy mình vô cái chuyện mình làm chủng loại chó ta, trời đất ơi, mình nói nó thất đức chứ chó ta, quý vị nào bị nó chưa, nó ngu không có thể tả, ăn rồi cứ chỏ mỏ ra ngoài đường nó sủa suốt, ai đi ngang là nó sủa. Chứ chó tây không có, chó tây nằm yên, anh vô địa phận của tôi nè, tôi hực cho anh cái, mà tôi hực xong là tôi đã tới rồi, anh cách khoảng cách bao nhiêu không cần biết. Nó luôn là tốc độ ánh sáng, nó là tốc độ ánh sáng, 100 cây chuối một giờ, nó hực một phát là nó tới liền, nó xử xong là nó trở về nó tịnh khẩu, thủ khẩu như bình, im lặng, nhất mực, đây là chó khôn, chó không ăn tạp, chó biết giữ em, chó biết cứu người chết đuối, biết cứu người trong lửa đỏ, chó vậy mới là chó. Còn cái thứ ăn bậy ăn bạ, dơ bẩn chó mình rờ nó mình cũng gớm, còn nó sủa được thì nó sủa suốt, khách vô nhà rồi nó cũng sủa, quen lạ gì nó cứ đứng sủa hoài. Mình không muốn ăn thịt chó, gặp mấy cái con đó mình cũng cầu cho người khác ăn nó nữa. Tức quá mà, tức quá, tức quá tức, thấy không? làm chó đó, mà mình thấy do cái tiền nghiệp, do cái khuynh hướng tâm lý đó mà nó sanh ra những chủng loại như vậy đó, chó ở đây tôi mới nhớ có một con gà nó hỏi mẹ nó, sao con người có nhiều tên quá đi: Loan, Đào, Cúc, Yến, Dũng, Kiệt, Tuấn, Huy, Khánh. Còn tui mình gà không có tên hả mẹ, kỳ vậy, gà mẹ suy nghĩ: nó có chứ con, có. Nhưng mà mình tên muộn, gà là tên muộn. Như con người hồi sống nhiều tên, tới hồi chết thì tất cả chỉ là cái xác thôi. Nhưng mà tui mình, dòng họ gà mình, hồi sống ai cũng kêu gà thôi, nhưng mà chết rồi đó mình gà nướng, gà chiên, gà rán, gà rô ti, gà kho, gà này, gà nọ đủ thứ, mình chết mình nhiều tên lắm. Thì mình thấy cũng là một thân phận gà mà mình làm gà rừng nó khác, gà kiểng nó khác, gà ăn thịt nó khác, gà nuôi thịt nó khác. Chó cũng vậy, các vị mà đi về Mỹ, về Thụy sỹ quý vị thấy chính phủ người ta làm những con đường mà đường cao tốc, thỉnh thoảng xa xa người ta cũng vẫn phải làm sao có cái mối nối từ...nếu hai bên là rừng có một cái cầu dẫn hoặc là đường hầm hoặc là cầu dẫn từ rừng bên đây qua rừng bên đây để cho thú rừng nó từ hai bên nó có thể qua lại không bị xe cán. Dĩ nhiên bên dưới những cái chỗ đó người ta bỏ tiền tỷ để làm rào. Thú rừng mà đối xử như vậy nó về Thụy Sỹ thấy mới khiếp. Nó có những cái cầu mình kêu là cầu vượt chứ không phải nó hoang vu, nó để cho thú rừng từ cánh rừng này qua cánh rừng kia một cách an toàn, ghê như vậy. Câu cá không phải dễ, câu cá là cá được câu chỗ nào, khu vực nào được câu và trọng lượng nào anh mới được câu. Còn săn bắn, khu vực nào được săn bắn và mùa nào mới được săn bắn. Chứ không phải là vô tư cứ xách súng vô rừng là vô tư, không có. Khu vực nào được, khu

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

vực nào không được, mà mùa nào được, mùa nào không được. Còn cá chỗ nào bắt được, chỗ nào không bắt được, trọng lượng nào bắt được và trọng lượng nào không bắt được. Đó là những loài mà xui xẻo nhất mà vẫn có một chế độ chăm sóc nhất định. Nãy giờ quý vị tưởng tôi lạc đề, không.

Tôi muốn nhấn mạnh cái chỗ bậy đó, chuyện bậy đó, chuyện bất thiện đó mà khi đi vào cảnh giới xa đọa còn có chừng đó những cái khác biệt đấy. Làm người cũng vậy, sanh vào cảnh giới làm người, mang tiếng người cho vui vậy thôi, chứ thật ra trong đó nó có tới 850 ngàn cái trường hợp gọi là kiếp người, thân phận con người, bao nhiêu trường hợp: đứa bệnh, đứa khỏe, đứa xấu, đứa đẹp, đứa cao, đứa thấp, đứa mập, đứa ốm, đứa đen, đứa trắng, đứa giỏi, đứa dở, đứa giàu, đứa nghèo, đứa sang, đứa hèn, đứa dễ thương, đứa thấy ghét, đủ thứ hết. Rồi có những người đó...tôi ôn lại bài cũ nha. Có những người đã sanh ra ai cũng cái thân thể hình hài này là quả xấu quá khứ, đúng. Nhưng có người là họ căn, họ dựa trên cái nền của cái quả quá khứ, họ lại tiếp tục tạo ra cái nghiệp xấu. Họ sống trong cái quả khổ họ lại tạo ra nhân khổ cho kiếp sau, có người sống trong cái quả khổ nhưng mà lại tạo ra nhân sướng cho kiếp sau. Rồi có người sống trong cái quả sướng mà lại tạo ra nhân khổ cho kiếp sau. Có người sống trong cái quả sướng nhưng tạo cái nhân sướng cho kiếp sau. Có bốn trường hợp phải không:

- Tức là sống trong cái quả khổ mà lại tạo tiếp tục cái nhân khổ.
- Sống trong quả khổ mà tạo cái nhân sướng là hai.
- Cái thứ ba là sống trong cái quả sướng mà nó tạo cái nhân khổ.
- Rồi sống trong cái quả sướng mà nó tạo nhân sướng.

Khi tôi kể ra như vậy bà con thấy, à quên cái này Kinh nói chứ không phải tôi nói nha. Chứ đừng nói ổng ngồi ổng ngâm cây tằm xĩa răng cái ổng ngồi ổng nghiệm ra cái ổng lên ổng nói, NO. Kinh nói vậy. Thì tùy thuộc vào cái căn cơ của mình nhiều đời có tu tập hay không, thói quen tâm lý của mình có biết động não hay không? rồi chưa, cái này mới ghê, anh sống ở đâu và anh thường gặp ai. Anh sống ở đâu mà ...có những cái con người nó như con chim cú vậy đó, toàn là báo tang, toàn gặp nó là coi như đời buồn, nó nói toàn là chuyện tiêu cực không, là chết. Mà có những người mình gặp họ giúp mình nâng cấp thăng hoa có, có, mình gặp họ là mình thấy có sức sống có năng lượng được tiếp liệu, đây. Trong khi đó có nhiều cái tay trời ơi, chơi với nó, nhìn cái mặt đó là mình thấy hãm tài. Mình gặp nó tinh thần mình xuống cái ót vậy đó, xuống cái ót vậy đó. Cho nên quan trọng lắm luôn. Cho nên mình sanh ra trong cái quả xấu mà mình biết vùng thoát bằng cách không phải chạy trốn cái khổ một cách mù quáng, mù tịt. Vùng thoát có nghĩa là mình kiến tạo một cái đời sống tâm linh tinh thần OK. Cho nên có người sống trong cái quả khổ mà tiếp tục tạo nhân khổ là vậy.

Còn có những người sống trong nhân khổ mà họ lại kiến tạo, họ lại thiết kế một cái đời sống tâm linh tinh thần phải nói vui về năng động và tích cực, đây. Rồi có người sống trong cái quả lành nhưng mà tạo nhân xấu, có tiền chỉ có hưởng thôi, có tiền mà không biết dùng tiền đó để mà mua cái thời gian. Có tiền mình mua được thời gian thay vì người ta tắt bật kiếm sống còn mình đã có. Mình lấy cái tiền đó mình đi học tập, nghiên cứu cái này, cái kia có những người tôi biết ở Việt nam, có tiền rồi là bắt đầu sưu tập xe cộ rồi đi ăn chơi ta bà ha, tùm lum hết, nhưng có những người tôi biết thông qua phật tử thôi là có tiền là đi làm đạo tràng, mua miếng đất làm đạo tràng rồi về cùng nhau tu học, đây. Cái vui của họ là biết uống trà, biết ngắm trăng, biết nhìn lan nở, biết vào ngồi thiền, biết tụng kinh, biết sống tiết giảm, tiết chế, tiết dục, đây, biết. Nó lạ lắm, có người kỳ vậy đó mà tiền rừng bạc biển mà họ thích vậy đó, thích tiết chế, thích sống nhẹ nhàng, có dành thời giờ học đạo, hành đạo, đây. Còn có người có tiền là lấy đó làm điều kiện để đi sanh sự tâm bậy, khổ vậy đó, có, có. Có người mình nhìn nó mình nghĩ: cái tên này giá mà nó nghèo, nó đỡ khổ rồi, đặng này cái tánh này nè, cái tánh này, người này có tiền nhiều chỉ khổ mình, khổ đời thôi, có, có. Có người mình nhìn họ mình nói trời cái người này mà có tiền là thế giới này ăn triêm lợi lạc, có, có. Tôi có biết một số người phật tử tôi quen, tôi biết họ mà có tiền một cái là thế giới này nhờ cậy biết là bao nhiêu. Còn có nhiều người mình thấy họ trời đất ơi cái tên nó nghèo chút nó đỡ khổ, mà thế giới cũng bớt khổ, có.

Cho nên hôm nay mình nói về tái sinh là sao? Là cái kiểu sống của mình, cái phản ứng tâm lý của mình trước sáu trần nó có tên gọi là Tâm lành hay là Tâm xấu, đây. Thì chính cái phản ứng đó nó dẫn mình về với một cảnh giới tương ứng để mình tiếp tục, để mình tiếp tục, như nãy tôi nói đó, do cái quả xấu đời xưa bây giờ mình sinh ra trong một cái môi trường không vui. Do cái quả xấu nào đó mình có mặt trong một môi trường không vui, nhưng mà ngay trong môi trường đó mình lại sống bằng cái nhân lành thì coi như cái không vui cái trạm này là cái trạm ghé tạm thời mà mình mai một mình không có quay lui nữa. Như có những người mình thấy ruộng đất, nhà cửa bao la nhưng cái kiểu sống của họ ích kỷ, sống thiếu

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

trí, không dùng trí, không có từ tâm, không chia sẻ, không bao dung. Sống như một con chuột, hoặc con chó nhà giàu, có điều kiện nhưng mà không biết xài cái đầu, tim, óc để chơi thôi, tim, óc để chơi thôi. Cho nên mấy người đó mà hưởng, trong Kinh nói hưởng xong cái phần cũ rồi đó, nó chỉ có nước đi xuống thôi. Một khi nó xuống rồi đó là cơ hội đi lên là ngàn trùng viễn xứ, xa xôi muôn dặm, nhớ cái đó. Thì tôi nhắc lại thì chúng sanh chia ra nhiều cảnh giới ai chia? Chính mình chia, chính mình tự cái kiểu sống của mình mỗi ngày, tự mình có những cái khu biệt, có cái phân loại, tự mình đẩy mình về một cái bầy đàn, nhóm đám nào đó. Tự mình chứ không có bàn tay nào chỉ tôn vô thượng từ trên cái cõi cao sanh mà thò xuống sắp xếp như những quân cờ, NO. Minh, chính mình. Cái kiểu nghĩ, kiểu làm và kiểu nói cái phản ứng tâm lý của mình trước 6 trần, tự nó phân định, sắp xếp, xếp chỗ, phân loại mà cái chữ xếp chỗ nó mới đau, tự mình xếp chỗ cho mình. Tôi không cần biết quý vị là ai, biết chữ hay là bác học, tôi không cần biết, tôi chỉ biết kiểu sống của mình, tự mình cầm lấy cái con cờ tương lai của mình đặt vào cái điểm đó. Chính mình chứ không phải ai.

Cho nên tôi nói một tỷ lần trong từng giây trôi qua chúng ta đang kín đáo có mặt trên một con đường dẫn về đâu đó trong từng giây đồng hồ trôi qua chúng ta đang từng bước, từng bước tô hồ trát vữa để mà kiến tạo một chốn về của mình trong tương lai, mà cái tô hồ trát vữa đó là cái gì? Là những cái mà mình nói, những cái mình nói, mình làm, mình tư duy, là mình đang tô hồ trát vữa, mình đang xây dựng một cái chốn về mà chốn về đó là cái gì? khó nói, đó là một cái chuồng lợn, một cái chuồng ngựa, một cái chuồng bò, hay là một cái lầu đài cao chạm mây, một ngôi nhà cực kỳ thơ mộng bên một ven hồ Thụy Sỹ, hay là một cái ngôi nhà cấp bốn, mái tole thấp tè trong một xóm lao động vùng nhiệt đới, nhiệt độ trung bình là 45 độ C, chung quanh là cống rãnh, và rác rến thì mỗi một phút giây trôi qua chúng ta đang kín đáo kiến tạo một chốn về, mỗi phút giây trôi qua chúng ta đang kín đáo có mặt trên con đường dẫn về đâu đó, mình làm đường, mình làm luôn chỗ ở luôn mới ghê chứ, mình đang trên con đường dẫn về đâu đó và ở cuối con đường đó mình đang cất luôn một cái chỗ ở mà chỗ ở đó có thể là một cái hang nhỏ xíu dành cho chuột chù, cho rắn, cho chồn, cho cáo hay là một cái vila hay chi là nhỏ xíu như là cái vali. Vila hay vali là do mình, tất cả là do mình thì cái tái sinh là như vậy, chứ không có cái gì là ghê gớm. Ở đây có nhiều bà con có thể nói là vô thần cũng có hoặc là đi chùa mấy chục năm không biết, không có được cái dịp nghe, sẵn hôm nay tôi nói luôn, tái sinh là vậy đó. Có nghĩa là toàn bộ thế giới này nó có bao nhiêu, nó có vô lượng vũ trụ gom gọn lại chỉ có 6 căn và 6 trần, thì Đức Phật không có nói con gà có trước cái trứng hay cái trứng có trước con gà, Ngài không có nói, mà Ngài chỉ nói là muốn có trứng thì phải có con gà, muốn có con gà thì phải có cái trứng, Ngài chỉ nói tới đó thôi chứ Ngài không có nói cách đây bao nhiêu năm cái trứng có trước hay gà có trước. Ở đây cũng vậy, thì vô lượng vũ trụ chỉ có 6 căn và 6 trần. Cái phản ứng tâm lý của mình trước 6 trần, nó mới tạo ra một cái hình hài, một cái thân phận cho mình trong kiếp sau. Cái phản ứng đó đó, mà các vị hỏi tôi cái phản ứng đó nó khác nhau như thế nào. Tôi nói dạ thưa: cái phản ứng đó nó dựa trên một cái nền tảng tâm thức mà vốn dĩ mỗi người không giống nhau. Tại sao vậy? vì vô lượng kiếp chúng ta cứ là tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý và môi trường sống, trong vô lượng kiếp cứ hễ do cái tiền nghiệp là nó tạo ra cái môi trường sống, còn cái khuynh hướng tâm lý nó đi theo bổ trợ, đẩy, nó là cái nền tảng mà là bổ trợ nó cứ đi theo, đi theo vậy, thì cái tiền nghiệp nó dẫn đến cái môi trường sống mà ở đây chúng ta nhắc lại bốn cái luật của nhân quả, đó là:

- Nhân nó tạo ra Quả, đấy. Tức là nhân thiện, nhân ác nó tạo ra sướng, khổ nhưng đó chỉ là nguyên tắc 1 thôi, nguyên tắc 2 mới ghê. cái 1 là Nhân tạo ra quả.

- Nguyên tắc 2 là Quả tác động Quả, tức là khi mình nhận cái Quả này là nó sẽ là điều kiện để mình nhận thêm những cái Quả khác cùng nhóm, đó mới ghê chứ, đấy.

Thí dụ như do cái quả nào đó mà mình phải sanh ra làm thân phận đàn bà, nhà nghèo, thất học, vùng sâu, vùng xa, xong chưa, rồi. Thì từ cái chỗ mà mang thân phận đàn bà mà thất học, mà vùng sâu vùng xa, đấy, nó mới làm cái nền cho những cái quả khác là bị chông đánh nè, rồi gọi là bán lưng, bán mặt cho đất, bán lưng cho trời nè. Quân quật, quân quật, giạt gấu vá vai, ôi nó ra tùm lum hết, từ cái quả này nó dẫn đến cái quả khác, nó tạo điều kiện cho những quả khác trở. Trường hợp đó gọi là Quả tác động Quả.

- Rồi Quả tác động Nhân là sao? Là khi mình gặt hái một cái quả lành hay quả xấu phải không? nó đưa mình vào một cái hoàn cảnh tương ứng, xứng hợp. Thì trên hoàn cảnh đó mình sẽ làm thiện hay làm ác dễ hơn, đấy. Cái này mới quan trọng lắm nghe. Có nhiều cái người họ giàu bằng trời, nhưng mà cái cơ hội mà học đạo rất khó, cái cơ hội mà ngồi thiền rất khó, nói gì là cái cơ hội mà đi dự các khóa học hay các khóa tu mà miên mật, khó lắm. Cái Quả tác động Nhân là như vậy. Do cái Quả mà bây giờ mình sẽ tạo cái Nhân gì khó, tạo cái Nhân gì dễ. Có nhiều người, tôi đang nói người giàu đó nghe, chứ người nghèo khỏi

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHỮ HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

nói rồi. Tôi đang nói người giàu mà giỏi mà do cái tiền nghiệp nó tác động, khi mà mình mang cái thân phận đó rồi là mình không có đi chùa, không có nghe pháp không học đạo gì được. Còn vừa nghèo, vừa bệnh thì khỏi nói rồi là tang thương, tang thương. Còn cái này là mình giàu mà do cái quả nó đẩy mình vào môi trường đó, khiến cho mình tạo ra các cái Nhân thiện hay nhân ác rất khó. Có nhiều người lạ lắm đi bài bạc, đi shopping, đi ăn uống thì gia đình OK, mà nó vừa nhẹ tới cái chữ chùa một cái là gia đình nó nhảy dựng lên tới óc, ngộ lắm, có, tôi biết, có. Có người đi chùa phải trau luyện thêm cái vọng ngữ tam muội. Có nghĩa là từ ngày đi chùa là phải nói dóc, nói này nói kia để nhà không biết mình đi chùa, khổ vậy đó. Ngộ, nó có những nghiệp lạ lắm, mà nghe nói đi shopping, nghe nói đi ăn chơi, đi mua sắm là ở nhà ủng hộ, ông chồng, bà má là ủng hộ hết mình, mà nghe nói tới chùa một phát... là xưa tôi ở có một thời lúc tôi ở Cali ít lâu thôi thì tôi biết một vài trường hợp như vậy, tức là đưa con phải dối mẹ, đưa con phải dối mẹ, né hết và mẹ không muốn con đi chùa, không muốn con tiếp xúc với Tăng, Ni, Sư sãi, lạ lắm, rồi đưa con nó phải nói dóc, nhờ ở riêng nhà đó, mà họ nói chuyện trước mặt tôi đi chung xe mà, chứ tôi đâu có rình, tôi đâu có đào tường, khoét vách để tôi nghe trộm đâu, đấy. Họ đi chung xe, mà mình thấy nó gạt bà má nó rõ ràng, mình thấy ón quá, trời, làm việc lành mà đi nói dóc thì có khổ không, đấy, khổ vậy đó. Trường hợp đó gọi là Quả tác động nhân. Rồi mình thấy tại sao có những người bây giờ tu hành dễ, đó là Quả tác động Nhân. Cái Quả nào đó trong quá khứ, bây giờ muốn giữ giới, muốn ngồi thiền, muốn học đạo, muốn nghe pháp, muốn có cái chỗ ở tu hành nó dễ ẹc. Có người nó khó trần ai khoai củ, khó lắm luôn, muốn tu nó khó lắm luôn thì cái đó gọi là Quả tác động Nhân.

- Còn Nhân tác động Nhân là sao? Thói quen, hễ nhiều đời mà có tâm lành thì bây giờ để ra tâm lành nó dễ lên, tâm lành nó xuất hiện nhiều lần thì mấy lần sau nó dễ, mà tâm xấu mà xuất hiện nhiều lần, lần sau là nó rất xấu, nó rất dễ, khổ vậy đó thì đây là 4 nguyên tắc. Tức là:

- Nhân tạo ra Quả.
- Quả tác động Quả.
- Quả tác động Nhân.
- Nhân tác động Nhân.

Chỉ có cái đầu tiên là tạo ra thôi nha, ba cái sau là tác động, nhớ. Chỉ có cái đầu tiên là tạo ra thôi là Nhân tạo ra Quả. Còn mấy cái sau là Quả tác động Quả, Quả tác động Nhân, Nhân tác động Nhân.

Nhắc lại nha, mỗi phút giây trôi qua, phản ứng tâm lý của chúng ta trước 6 trần nó chính là cái nghiệp thiện ác sau này. Nó chính là nhân lành, nhân ác cho quả sau này, nhớ. Thì cái tái sinh là gì? Tái sinh nghĩa là khi mà mình kết thúc một cái kiếp sống mình sẽ đi về một nơi nào đó cho đến bao giờ mình chứng quả La Hán mình không còn có thiện ác để không còn có chỗ tái sinh nữa thì thôi. Cái chuyện này nó chuyên môn, mai một để vô sâu sâu nữa tôi nói bà con nghe. Bữa nay trong cái phạm vi trong cái thời lượng hạn chế thì mình có giúp nhau một tí khái niệm về chữ tái sinh như vậy đó.

Có nghĩa là tùy thuộc vào cái cách nghĩ, cách nói cách hành động của mình mỗi ngày mà chúng ta đang chuẩn bị đang dọn chỗ cho một cái chốn về tương lai, nhớ đó là tái sinh. Nói như vậy có nghĩa là trong từng giờ trôi qua, chúng ta đang là lặng lẽ âm thầm kín đáo, đây, siêu độ cho chính mình đấy. Có nghĩa là cuối đời mình đi về đâu là do bây giờ mà tự mình hộ niệm, mình trợ niệm cho mình lúc này, đây và cũng chính mình cầu an cho mình, mình có an hay không? đây, là do mình.

Tôi nói một tỷ lần bà con quên sạch, đây. Đó là, ai mở miệng ra cũng nói thờ Phật, kính Phật phải không? chứ tôi hỏi thiệt, hỏi nhỏ vô tai đừng có la lớn, Phật số mấy trong lòng mình? cao nhất cũng phải là số 3, vợ chồng, con cái là số 1, tài sản, vợ chồng, con cái, gia đình, công việc, mấy cái đó là nó chiếm hết, đẹp mấy cái đó xong mới tới Phật, khổ vậy đó, khổ vậy đó. Cho nên là mình không có mình nói tôi tu Phật chứ mình đâu có tin Phật, mình đâu có tin. Chứ nếu mà mình có lòng tin Phật thì ngay từ bây giờ nè thì mình cứ nhớ hoài cái này: những gì mà ta nói, làm, tư duy bây giờ nó đang mở đường, mở đường cho chốn về tương lai.

Và tôi nói câu siêu độ là sao? Cầu an là sao? Ngay từ bây giờ mình nói mình tin Phật, chứ mình đâu có tin bao nhiêu, các vị... tôi biết tôi hỏi ra cái gì, trả lời sao tôi biết trước luôn. Tôi hỏi các vị, các vị có coi nặng cái đời sống tinh thần? Có, có, coi nặng, NO, tôi biết nói dóc là bởi vì bằng chứng, bằng chứng là các vị ăn uống rất là cẩn thận, ăn cái này là Cholesterol nè, ăn cái này là đường nè, ăn cái này là cao máu nè, ăn này là sỏi thận nè, ăn cái này là bị bla, bla.. dị ứng tùm lum. Cái gì mà lo cho cái cục nợ mấy chục ký này là rất kỹ, khám bệnh định kỳ tùm lum hết. Chứ có bao giờ các vị nghe Pháp, xem Kinh, học đạo, tiếp xúc, giao tế với bạn bè mà các vị chịu khó cẩn thận không? NO, không có, tin tôi đi, không có, ầu lắm, cứ ông nào, ông thầy, ông bà nào nói cho nó suông suông là rồi theo, bắt kể nói xin đánh rắm nghe

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẨM PHỔ BIÊN
(c) www.toaikhanh.com

nó cũng hay nữa, một khi nó đã khoái rồi, đánh rắm nó cũng thâu băng về nó nghe, cái đó là độ thông minh của mình nó đáng nể cỡ nào, đây, mình coi thường tinh thần lắm, mà mình nói gì thì nói chứ mình cũng coi nặng cái vật chất, đây. Trong khi đó, người mà có hơi có một chút duyên đạo sẽ thấy cái này: Không thể nào mà coi thường tinh thần được vì sao? Vì tôi tận mắt thấy có những người nghèo về vật chất mà tinh thần họ OK. Họ cực kỳ an lạc, nhưng tôi nhìn thấy có những người vật chất cực giàu mà đời sống tinh thần họ có vấn đề thì..đời sống tình cảm họ có vấn đề, đúng không là nó như con mấm vậy đó, tôi gặp rồi, tôi gặp rồi, tôi gặp ngay mặt tôi nè mà trong khi nó nghèo, tôi nói xác sơ vậy, như cái củi bấp trong đồng rác vậy đó, nhưng mà nó có đời sống tinh thần ngon lành, nó sướng như tiên. Tôi thấy rồi, an lạc lắm luôn. Tôi chỉ nói hé hé địa chỉ thôi. Ngày xưa tôi ở bên quận 8, tôi có biết, có một anh đó anh đạp xích lô, chắc giờ đây anh chết, cách đây... năm 80..cách đây cũng 45 năm rồi, mà anh lúc đó chắc bèo bèo cũng 30, thì anh còn bây giờ cũng phải là 75, 80. Anh là đạp xích lô thôi, mà trời đất ơi anh ngoan đạo, gặp Sư bà là nhào vô chớ không, mà chùa Giác Quang là một năm có bao nhiêu cái kỳ mà đầu đà sám hối đó, đầu đà là anh lét vè, xích lô đạp mà vắng khách là móc kính ra coi để chi, để đầu đà về là ảnh mê cái phần mà luận đạo lắm, mà ảnh.. chùa mỗi năm có một hai kỳ mà tôi không nhớ kỳ như Tết, còn kỳ nào mà, mà năm nào cũng mấy kỳ mà chùi đánh lư đồng, là ảnh đẹp xích lô, anh vô anh đánh mà suốt cái thời gian đánh từ sáng tới chiều chỉ cần ca nước đá, ca trà đá, trưa thì vô xin quấy quấy, tầm bậy tầm bạ gì đó là xong ra chà, mà cái miệng lúc nào cũng vui vẻ nói toàn là đạo không, ngộ lắm, ngộ lắm cái người nó lạ lắm, cái anh đó bây giờ mà đề ảnh ra cạo đầu, quất cái y vô là làm thầy chùa toàn tập 100%. Trong khi đó hiếm cái người nào được như vậy, tôi thấy rõ ràng nghèo mà đời sống tinh thần, tâm linh nó OK là nó sướng. Còn nó giàu bằng trời mà đời sống tinh thần nó nghèo nàn rồi là chỉ có đọa đầy thôi. Hỏi nói ra thì ai cũng biết hết, nhưng mà không ai tin, đời sống tinh thần nó quan trọng lắm luôn. Thì nếu mà mình sống lành nghĩa là mình đang cầu an, đây, chỉ vậy thôi. Hồi này giờ tôi đi một vòng, cuối cùng tôi chốt lại, anh sống lành là anh đang cầu an cho anh.

Còn cầu siêu là sao? Khi mà anh cầu an giỏi rồi đó thì đương nhiên cái cầu an nó thành ra cái cầu siêu, anh nghe kịp không? khi mà anh sống lành ấy thì anh sẽ được an, gọi là cầu an, mà khi anh sống lành, cái lành đó nó được lập đi lập lại nhiều lần thì tới hồi mà anh ngáp ngáp cuối đời thì cái cầu an thường ngày nè lúc đó nó thành ra cầu siêu. Chỉ vậy thôi. Mà tôi nhắc lại lần nữa miệng nói thờ Phật chứ Phật toàn là số 3, số 4 không à, thậm chí số 10 nữa. Cho nên mình không có tin lời Phật, mình đi thờ toàn là ba cái gì đầu không, lúc tụng chuyện teo quá, mới chạy vô chùa nó muộn trong lòng không có ông Phật thì niệm là niệm cái gì hả? trong khi người có học giáo lý họ niệm Phật hay lắm, họ niệm tới đâu nó thấm tới đó. Còn cái thứ mà nó dốt rồi niệm Phật cũng không xong, biết đâu mà niệm. Mình niệm Phật mà mình không biết gì về Phật hết thì niệm là niệm cái gì? Mà nói ra thì giận, rồi chém mình, OK. Chúc các vị một ngày vui.